

VAKANTIE

Het vuurtje van de vakantie

Ik hoorde het op de publieke radio:
een eerbetoon aan de leerkrachten,
in het bijzonder aan hen die er echt zijn voor de kinderen,
die “de krachten van elk kind kunnen accentueren”.
Het eerbetoon eindigde met de vraag:
“Gun het de leerkrachten nu om op een terras te zitten
of om op hun rug te liggen ...
En val hen niet lastig onder de vakantie.”

Het mag wel eens ...
dat er goed wordt gesproken over leerkrachten.
Er is van hen dit jaar weer veel gevraagd,
zoveel, dat er ook ontmoediging en onrust heersten.
Gelukkig dat er nu een ademruimte komt,

Wij krijgen ruimte
om naar het vuur te kijken:
de gezelligheid van kaarsen,
de kleur van de ondergaande zon,
de sterren aan de open hemel.
Wij ontvangen tijd
om het vuur in ons
zacht te laten nagloeien,
tot het straks weer op kan flakkeren.

Vakantievuurtje,
brand maar rustig.
Wees een weldaad
na al onze arbeid.
Word een zegen
voor onze ziel.
Dat wij het stilaan weer voelen:
er is geen ander vuur waarvoor ik wil gaan,
dan het vuurtje dan ik mag ontsteken
in elk kind dat mij wordt toevertrouwd.

Misschien voel jij dan ook
dat Hij in jou dat vuur brandend houdt.